

به حجم تجارت دوجانبه ۱۰ میلیارد دلاری است که امیدواریم به‌زودی محقق گردد.» شریف با بیان اینکه ایران و پاکستان در مبارزه با تروریسم هدفی مشترک دارند، ادامه داد: «ما هیچ‌گونه تروریسمی را در ایران نمی‌پذیریم. اگر کسی در ایران قربانی تروریسم شود، همانند آن است که این اتفاق در کشور خود ما رخ داده باشد. از همین رو، باید از مرز مشترک چندصد کیلومتری میان دو کشور محافظت کنیم و با هر نوع فعالیت تروریستی قاطعانه‌مقابله‌نماییم.»

نخست‌وزیر پاکستان عنوان کرد: «من همچنین می‌خواهم مراتب تحسین خود را نسبت به تلاش‌های شما و رهبر معظم انقلاب در دفاع از حقوق مردم غزه ابراز نمایم. شما صدای حق را بلند کردید. مردم پاکستان نیز همچون مردم ایران،

از حقوق مردم غزه حمایت می‌کنند چندی پیش، معاون نخست‌وزیر پاکستان در کنفرانسی در نیویورک شرکت کردندو در آنجا با صراحت از مردم غزه دفاع کردند و مواضع خود را بیان داشتند.»

شریف افزود: «حتی در همین لحظه که ما اینجا ایستاده‌ایم، می‌دانیم که رژیم صهیونیستی مردم غزه را هدف قرار می‌دهد؛ آن‌ها را می‌کشد و به‌شهادت می‌رساند. امروز مردم غزه نه غذا دارند، نه آب، و نه دارو؛ و ناچارند در فقر و گرسنگی جان دهند. این روزها ما این صحنه‌ها را از تلویزیون می‌بینیم و دیگر

توان تماشای آن‌ها را نداریم. من از اینجا خطاب به همه ملت‌ها و دولت‌های

جهان استدعا می‌کنم که برای تحقق آتش‌بس میان رژیم صهیونیستی و فلسطینی‌ها تلاش کنندو برای برقراری صلح پایدار، اقدامات لازم را به‌کار گیرند. ما باید همه‌ظرفیت‌های خود را برای پایان دادن به این بحران بسیج کنیم؛ در غیر

این صورت، تاریخ سکوت ما را فراموش نخواهد کرد.»

شهیار شریف در پایان گفت: «ما یلم سخن خود را با بیعتی از سعدی شیرازی، شاعر بزرگ ایران، به پایان برسانم: دوست دشمن آن که در نعمت زند لاف برادری، دوست آن باشد که گیرد دست دوست در پریشان حالی و در ماندگی، واقعاً دوست آن کسی است که در زمان دشواری، دوستی خود را ثابت کند.»

کشایش همایش بازرگانی ایران و پاکستان

رئیس جمهور در همایش بازرگانی ایران و پاکستان ، با حضور تجار، بازرگانان و فعالان اقتصادی دو کشور نیز حضور پیدا کرد و در هنگام ورود به مراسم ، سوسی سناتور محمد اسحاق دار، معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه پاکستان مورد استقبال قرار گرفت. رئیس جمهور در سخنرانی خود، با اشاره به نقاط مشترک ملت‌های همسایه ایران و پاکستان اعم از فرهنگ، زبان و دین مشترک، گفت: «ما می‌توانیم به جایگاه برتر و بهتر برسیم، کافیست خودمان را و داشته‌هایمان را باور کنیم، بدانیم که با وابستگی و نگاه به دیگران به سر بلندی، اقتدار و عزت نخواهیم رسید.» پزشکیان با قرائت اشعاری از شاعر پارسی گوی پاکستان، اقبال لاهوری گفت: «اشعار اقبال نیز بر وحدت و انسجام مسلمانان تاکید دارد و به ما می‌گوید که باید خودمان را باور کنیم و به جای امیدواری به کمک دیگران، توانمندی‌های خودمان را دراییم و تقویت کنیم.»

رئیس جمهور تاکید کرد: «اگر خودمان را در مقابل غرب و غربی‌ها کوچک نشماریم، می‌توانیم با قدرت از وضعیت فعلی خارج شده و بر مشکلات غلبه کنیم، ما چیزی از دیگران کمتر نداریم و از هیچ‌کس پایین‌تر و کمتر نیستیم،

شود، از مسیر قانونی و اخذ مصوبه شورا انجام شود. من این موضوع را پیگیری می‌کنم اما واقعاً اتفاقی نیفتد که منجر به تحقیق و تفحص از عملکرد شهرداری شود. ۴ سال دوره مدیریت شهری تمام شده و اگر این اتفاقات نمی‌افتاد و شهید رئیسی نمی‌رفت شاید افراد دیگری شهرداری را اداره می‌کردند. من تقاضا می‌کنم موضوعات را از مسیر شورای شهر پیگیری کنند و این شورا را به رسمیت بشناسند و برای آن احترام قائل شوند.»

مسیر قانونی تحقیق و تفحص

نه ابهام واگذاری املاک شهرداری موضوع تازه‌ای است نه تحقیق و تفحص از آن. اما این بار اقراریان پا را از تحقیق و تفحص از بخش‌های مختلف شهرداری فراتر گذاشته و عملکرد ۴ ساله علیرضا زاکانی را نشانه گرفته است. اگر این تحقیق و تفحص کلید بخورد و کوچک‌ترین تخلفی در آن ثبت شود، گزارش آن در شورای شهر تهران قرائت و پرونده آن به صورت محرمانه و خارج از نوبت در قوه قضائیه بررسی می‌شود اما به نظر می‌رسد عمر این دوره مدیریت شهری اگر تمدید نشود (که بسیاری معتقدند تا ۷ سال تمدید خواهد شد) به تحقیق و تفحص قدمنی دهد.

استیضاح زاکانی ۱۴ رای نمی‌آورد

با این وجود مهدی اقراریان در پاسخ به این سوال هم‌میهن که چرا موضوع تحقیق و تفحص از شهرداری تهران را مطرح می‌کنید درحالی‌که می‌دانید به نتیجه نمی‌رسد؟ به هم‌میهن گفت: «بیشترین سوال را این دوره شورای شهر تهران طرح کرده است. هرچند احتمال دارد شما بپرسید که طرح سوال از شهردار چه پیامدی داشته است؟ گام بعدی طرح سوال استیضاح و عزل شهردار است. ما برای این موضوع نیاز به ۱۴ رای داشتیم و به دلیل اینکه برخی از اعضای شورای شهر تهران نگاه متفاوتی دارند ما وارد هر حله استیضاح نشدیم. اما اینکه شهردار با حضور در شورای شهر تهران به سوالات پاسخ دهد، دستاورد خوبی است.»

او افزود: «من معتقدم که شهردار نگاه خاصی به شورای شهر تهران و نگاه بعضاً بالا به پایین دارد، اما امروز نگاه شهردار به استانداردهای تعامل با پارلمان شهری و شهرداری نزدیک‌تر شده است. هرچند که با نقطه مطلوب فاصله داریم. اما این محصول تلاش و کوشش جمعی از اعضای شورای شهر تهران است و نباید بخش نیمه پر لیوان را نبینیم.»

اقراریان با اشاره به اصلاح فرایند طرح سوال از شهردار، تاکید کرد: «این موضوع در قانون جدید شفاف شده و در صورت لزوم براساس قانون جدید می‌توانیم بعد از دو تذکر طرح سوال از شهردار را کلید بزنیم. نباید فکر کنیم که هر طرح سوال از شهردار باید منتج به عزل شهردار شود. این ابزار قانونی شورای شهر تهران است و مانند طرح سوال و استیضاح در مجلس است که پس از توضیح وزرا نمایندگان قانع شده‌اند و وزیر به کار خود ادامه داده است. بنابراین تذکر، طرح سوال و استیضاح ابزار و حق قانونی اعضای شورای شهر است.» رئیس کمیته حقوق شهروندی و نظارت شورای شهر تهران در پاسخ به این سوال که چرا اعضای شورای شهر تهران نمی‌توانند به راحتی از حق استیضاح استفاده کنند؟ گفت: «می‌توانند استفاده کنند اما همراهی در

ما و شما فرصت‌های زیادی برای همکاری داریم و مصمم هستیم به سمت موفقیت و پیشرفت گام برداریم. در این مسیر اگر باور داشته باشیم که برتر و بالاتر هستیم، خدا هم به ما کمک خواهد کرد تا عزت و سربلندی را برای ملت‌های خود به ارمغان آوریم.» پزشکیان با بیان اینکه ما مرزی مشترک به طول بیش از ۹۰۰ کیلومتر و باورهای مشترک، فرهنگ مشترک و دین مشترک داریم، بیان کرد: «چرا نباید از این ظرفیت‌ها بهره بگیریم و طرحی نو دراندازیم؟ چرا نتوانیم از دیگران برتر و پیشرفته‌تر باشیم؟ این، بسته به اراده ما و شماست. اگر تصمیم بگیریم، می‌توانیم کاری بکنیم که دیگران حتی در ذهن خود هم تصور نکنند.» پزشکیان در سخنان خود بار دیگر از حمایت‌های دولت و ملت پاکستان از ایران در جریان جنگ اخیر حمایت کرد.»

دیدار با وزیر خارجه پاکستان

رئیس دستگاه دیپلماسی پاکستان در روز دوم سفر به دیدار پزشکیان رفت. رئیس‌جمهور کشورمان در ملاقات با محمد اسحاق دار، معاون نخست‌وزیر و وزیر خارجه این کشور، تقویت پیوندهای اقتصادی، علمی و فرهنگی میان کشورهای اسلامی را ضرورتی اجتناب‌ناپذیر دانست و گفت: «اگر امت اسلام بتواند به انسجام و وحدت واقعی دست‌یابد، رژیم صهیونیستی دیگر جرأت تجاوز به کشورهای مسلمان را نخواهد داشت.»

او این همکاری را تنها محدود به موضوع اسرائیل ندانست و گفت: «انسجام کشورهای اسلامی می‌تواند الگویی جهانی در برابر سلطه‌طلبی قدرت‌های بزرگ باشد و ایران و پاکستان توانایی دارند در این مسیر نقش پیشگام ایفا کنند.» رئیس‌جمهور با یادآوری سابقه پیمان‌های سه‌جانبه میان ایران، پاکستان و ترکیه در حوزه تجارت و اقتصاد تأکید کرد: «این توافقات به‌رغم اهمیت راهبردی، اجرا شده و اکنون باید با رویکرد جدید احیا شوند.»

محمد اسحاق دار نیز با استقبال از سفر رئیس‌جمهور ایران به اسلام‌آباد، تأکید کرد: «اکنون زمان آن رسیده که روابط دوجانبه وارد سطحی جدید شود و چندین تفاهم‌نامه و یادداشت تفاهم برای امضا آماده شده است.» او با اشاره به بازدید پزشکیان از آرامگاه علامه اقبال لاهوری در شهر لاهور و همراهی محمد نواز شریف در این برنامه، این اقدام را نماد پیوندهای عمیق فرهنگی میان دو ملت دانست.

او همچنین با استقبال از ایده همکاری‌های سه‌جانبه ایران، ترکیه و پاکستان که از سوی رئیس‌جمهور ایران مطرح شده بود، گفت: «این طرح ظرفیت مهمی برای تحکیم ارتباطات منطقه‌ای دارد و دولت پاکستان از آن حمایت کامل می‌کند.» اسحاق دار با اشاره به نقش اسلام‌آباد در نشست اخیر شورای امنیت سازمان ملل در باره تجاوز به اماکن دیپلماتیک ایران، گفت: «حضور فعال در این جلسات برای دفاع از مواضع جمهوری اسلامی ایران صورت گرفت و مواضع شفافی در حمایت از تهران اعلام شد. حمله به ایران، حمله به پاکستان تلقی می‌شود، چراکه امت اسلامی همچون یک پیکره واحد است و آسیب به یک عضو، کل پیکر را متأثر می‌سازد.» معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه پاکستان در پایان گفت: «هدف دولت پاکستان، دستیابی به بالاترین سطح از همکاری‌های پایدار و راهبردی با جمهوری اسلامی ایران است،»

شورای شهر تهران وجود ندارد. کم‌اینکه در مجلس هم ممکن است استیضاح یکی از وزرا را ی‌نیارد، جمع‌بندی مادر شورای شهر تهران این بود که استیضاح آقای زاکانی تعداد امضاهای لازم (۱۴ رای) را برای جابه‌جایی ندارد.» او با بیان اینکه فرایند تحقیق و تفحص نیز فرایند زمان‌بری است، بیان کرد: «ما ابزاری تحت سوال از شهردار را داریم که زمانش کوتاه‌تر است. من اعلام کردم که اگر با استفاده از ابزارهای قانون نتوانیم ابهامات را رفع کنیم از ابزار تحقیق و تفحص هم استفاده می‌کنیم. البته در این مورد نیز نظر جمعی شورای شهر مهم است. مثلاً در این مورد که تحقیق و تفحص در کدام کمیسیون مورد بررسی قرار گیرد، امضاکنندگان چه کسانی باشند و تحقیق و تفحص کنندگان چه کسانی باشند، ما موضوع تحقیق و تفحص از حوزه فرهنگی و اجتماعی را از تذکر شروع کردیم، در بعضی موارد تذکرات به اصلاح رویه‌ها و روند‌های انجامد.»

اقراریان با اشاره به تذکرات متعدد درباره سازمان فرهنگی و هنری شهرداری تهران، تأکید کرد: «تذکرات مابعت جابه‌جایی مدیریت این سازمان شد.»

او در پاسخ به این سوال که ۴ سال تلاش کردید تا یک مدیر تغییر کند؟ گفت: «به هر حال توان شورای شهر اینقدر بوده است. انتصابات در اختیار شهرداری تهران است. شهرداری تهران به این نتیجه رسید که نگاه شورای شهر درست است و به همین دلیل جابه‌جایی انجام شد. هر چند که من هم معتقدم که دیر هنگام بود و سازمان فرهنگی و هنری در این مدت آسیب دیده است. نقدهای خود را بدون روردریستی به عملکرد آقای زاکانی مطرح کردیم؛ هر چند که به دلیل اظهار این نقدها فشارهای بسیاری را متحمل می‌شویم.» اقراریان در پاسخ به این سوال که به نظر شما تحقیق و تفحص در این دوره شورای شهر تهران به نتیجه می‌رسد که به قوه قضائیه ارجاع کنید؟ تاکید کرد: «اگر شورای شهر تهران تحقیق و تفحص از عملکرد آقای زاکانی را در دستور کار خود قرار دهد، شورای دوره آینده آن را به سرانجام و نتیجه می‌رساند. با توجه به ابهاماتی که در این دوره وجود دارد تحقیق و تفحص از عملکرد آقای زاکانی بسیار مهم است و مردم می‌توانند بزرگترین حامیان این تحقیق و تفحص باشند. شهروندان تهرانی می‌توانند اراده کنند که دوره آینده این تحقیق و تفحص از عملکرد آقای زاکانی انجام شود و به نتیجه برسد یا تصمیم بگیرند که در روی همین پاشنه پتو خد و مدیریت آقای زاکانی در شهرداری تهران استمرار پیدا کند. ما نباید نقش مردم، نظارت عمومی و تأثیر رسانه را در این مورد نادیده بگیریم. انتخاب شهروندان تهرانی به این دوگانه‌ای برمی‌گردد که عملکرد آقای زاکانی قابل قبول بوده یا با ابهامات گوناگون روبه‌رو است یا به نتیجه برسند که در این خصوص ابهاماتی وجود دارد. احتمالاً شهروندان به فهرست آقای زاکانی رای نمی‌دهند. اگر شهروندان تهرانی به این جمع‌بندی برسند که عملکرد قابل قبول بوده، احتمالاً به فهرست آقای زاکانی رای خواهند داد. آقای زاکانی هم تاکنون نشان داده که یک چهره سیاسی است و به عنوان یکی از کاندیداهای ریاست جمهوری به نظر می‌رسد در عرصه سیاست ایران برنامه‌هایی را دنبال می‌کند. اما اگر شهروندان به این نتیجه برسند که سکان مدیریت شهری را به نگاه و تفکری متفاوت از دیدگاه‌های آقای زاکانی بسپارند، شرایط تغییر می‌کند. انتخاب مردم هر چه باشد مورد احترام همه نمایندگان مردم است.»

جمال رحمتی

دیپلماسی هیستریونیک

به بهانه جمله‌ای در مصاحبه اخیر علی اکبر صالحی

عملیاتی جدی تدارک می‌بیند، وقتی با صدای بلند از چنین و چنان کردن سخن می‌گوییم یا تنگه‌ای استراتژیک را به بستن تهدید می‌کنیم، شاید هدف اصلی ما تهییج افکار عمومی داخلی یا ارسال یک پیام بازدارندگی مبهم باشد؛ اما دشمن، آن را نه یک شوخی، که یک «قصد عملیاتی» می‌خواند و بر اساس آن، خود را آماده‌تر و متحدانش را بسیج می‌کند. آنها عمل گرا و نظام‌مند هستند، در حالی که امور بین‌الملل را نیز حیاتی و وفاقتی می‌بینیم. روابط‌مان با متحدان خارجی نیز به‌سان یک شخصیت هیستریونیک است. آنها را برادر خونی خود می‌پنداریم و رابطه‌مان را عمیق و عاطفی و دراماتیک در نظر می‌گیریم؛ در حالی که کشورها برای منافع‌شان با هم در ارتباط هستند و هر گاه تأمین نشود ما و مصائب‌مان را رها می‌کنند و می‌روند، ما می‌مانیم و افسردگی، در سوی دیگر ما جرا، خود ما قرار داریم؛ بازیگری که آنقدر در نقشش غرق شده که صدای کارگردان را نمی‌شنود. آنقدر سرگرم تولید محتوای صوتی و نمایشی برای مصرف داخلی و خارجی هستیم که از شنیدن سیگنال‌های واضح و جدی طرف مقابل غافل می‌شویم. این همان بخش دوم و ترازیک سخن صالحی است: «ما حرف‌های جدی دشمن را شوخی می‌گیریم،» تحریم‌های فلج‌کننده را «کاغذپاره» می‌خوانیم، اجماع‌های جهانی را «توطئه» می‌نامیم و هشدارهای استراتژیک دشمن را به حساب بلوف‌های سیاسی می‌گذاریم. گوش‌های ما از هیاهوی کلمات خودمان پر شده و دیگر جایی برای شنیدن واقعیت باقی نمانده است. نتیجه‌ی این رویکرد، فرسایش بزرگ‌ترین سرمایه‌ی یک دستگاه دیپلماسی است: «اعتبار.» وقتی همه چیز با

صدای بلند و لحنی اغراق‌آمیز گفته می‌شود، دیگر فریادی برای اعلام خطر واقعی باقی نمی‌ماند. کلمات ارزش خود را از دست می‌دهند و دیپلماسی، که کار ابزارش «کلام سنجیده» است، به صحنه‌ی یک تئاتر پر سر و صدا می‌محو تبدیل می‌شود. سیاست خارجی هیستریونیک، با حرف‌های بی‌وقفه و رجز خوانی‌های بدون پشتوانه، شاید در کوتاه‌مدت بتواند هیجان کاذبی در داخل ایجاد کند، اما در بلندمدت، کشور را در معرض سوءتفاهم‌های مرگبار و انزوای راهبردی قرار می‌دهد. باید از این قهقهه‌های مستانه فاصله بگیریم و به جای آن، کلامی سنجیده را جایگزین کنیم. سیاست خارجی بالغ، نیازی به فریاد ندارد؛ چرا که وزن کلماتش، خود گویای همه چیز است. ما به جای حرافی، نیازمند واقع‌بینی و به جای رجز خوانی، نیازمند دیپلماسی هوشمند هستیم.

صادق زنگنه

نویسنده و پژوهشگر سیاسی

اخیراً علی اکبر صالحی، رئیس پیشین سازمان انرژی اتمی، در مصاحبه‌ای به نکته‌ای کلیدی و هشداردهنده اشاره کرد: «**دشمن تبلیغات و حتی شوخی‌های ما را جدی می‌گیرد، اما ما سخنان جدی دشمن را به شوخی می‌انگاریم.**» این سخن، یک تحلیل سیاسی صرف نیست، بلکه می‌توان از آن به عنوان تصویر سیاست خارجی ایران در دهه‌های اخیر یاد کرد؛ سیاستی که می‌توان آن را به یک «شخصیت هیستریونیک» تشبیه کرد. از منظر روان‌شناسی بالینی، شخصیت هیستریونیک با نمایشی (Histrionic Personality) با یک الگوی فراگیر و پایدار از هیجان‌پذیری افراطی و رفتار توجه‌طلبانه تعریف می‌شود. افراد مبتلا به این اختلال، نیاز شدیدی به قرار گرفتن در مرکز توجه دارند و در غیر این صورت، احساس ناراحتی عمیقی می‌کنند. ویژگی‌های اصلی این اشخاص بروز احساسات به شیوه‌ای نمایشی، دراماتیک و اغراق‌آمیز است که اغلب سطحی و به‌سرعت در حال تغییر به‌نظر می‌رسند. این افراد برای جلب توجه، ممکن است رفتارهای اغواگرانه یا تحریک‌آمیز نامناسبی از خود نشان دهند. آن‌ها به شدت تلقین‌پذیر و تحت تأثیر دیگران با شرایط قرار می‌گیرند و روابط را صمیمی‌تر از آنچه در واقعیت هست، تصور می‌کنند. این الگوی رفتاری، در نهایت منجر به اختلال در عملکرد اجتماعی فرد می‌شود. به زبان ساده، شخصیت هیستریونیک، نمایشی و پر حرف است. او برای جلب توجه، از هر دری سخنی می‌گوید، بی‌آنکه لزوماً به عمق و پشتوانه‌ی سخنانش بیندیشد. رجز می‌خواند، تهدید می‌کند و در اوج نمایش، قهقهه‌های مستانه‌ای سر می‌دهد که دیده شود. اما در واقع، سرپوشی بر اضطراب و فقدان یک استراتژی مدون است. این دقیقاً همان تصویری است که سیاست خارجی ما در بسیاری از مقاطع از خود به نمایش گذاشته است. این شخصیت، هیستریونیک یک تماشاگر مهم دارد: «دشمن.» طرف مقابل، با عینکی از جنس «تهدیدمحوری» به این نمایش نگاه می‌کند. او قهقهه‌های ما را تحلیل می‌کند، رجز خوانی‌های ما را به عنوان دکترین رسمی ثبت می‌کند و برای «شوخی‌های» ما، برنامه‌های